

foretaget dengang – nu bør undersøges af DUPI, således at historien skrives i sin rette sammenhæng.

Det er altså et krav fra landsstyret, som forslagsstillerne her har gjort til deres, men som regeringen åbenbart afviser. I det ene tilfælde bruger man en vis enighed med landsstyret som undskyldning. I et andet tilfælde giver man en god dag i uenigheden.

Om hvad angår Menneskerettighedsdomstolen, så kan udenrigsministeren da ikke være uinteressert i, om Danmark vinder eller taber en sag ved Menneskerettighedsdomstolen. Kan han bare sige: Det er et juridisk problem, det gider vi ikke drøfte her og nu? Det er da en væsentlig sag. Hvis jeg var udenrigsminister, ville jeg være meget optaget af, om vi taber eller vinder en sag ved Menneskerettighedsdomstolen. Jeg synes, det er udtryk for et noget overfladisk forhold til Menneskerettighedsdomstolen at behandle den på den måde.

Sagen er jo nemlig, at Menneskerettighedsdomstolen må være optaget af, om der var et retsgrundlag. Jeg forstår godt udenrigsministerens tavshed, for der var ikke noget retsgrundlag. Ifølge den danske grundlov kan ingen tilpligtes til at afgive sin ejendom, uden at der foreligger en lov, og uden at det sker mod fuld erstatning. O.k., så kan man sige, at grundloven først trådte i kraft for Grønlands vedkommende ti dage senere – så smart var man – men jeg er helt overbevist om, at Menneskerettighedsdomstolen ikke vil hoppe på den undskyldning. Undskyldningen ville i realiteten så gå ud på, at Danmark jo var kolonimagt og kunne gøre, hvad der passede os. Det passer jo heller ikke. Der var intet retsgrundlag. Derfor må Danmark nødvendigvis tabe sagen, og det bliver en ret skandaløs historie. Det synes jeg udenrigsministeren skulle interessere sig for.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg gør hr. Gert Petersen opmærksom på, at den knage, jeg hænger standpunktet på, ikke kun er enighed med landsstyret, men jo også med Thule Kommune, altså de i området folkevalgte. Det er dog ikke ganske uvæsentligt i den sammenhæng. Det er selvfølgelig ikke udtryk for, at de folkevalgte på stedet nødvendigvis har det rigtige synspunkt – de har i hvert fald et andet synspunkt end hr. Gert Petersen – men det spiller under alle omstændigheder en rolle ved min vurdering af sagen.

Det, der dernæst er ganske afgørende i sagen, som jeg også klart lod forstå i mit indlæg, er, at Thule Kommune har bebudet en gennemgang af Zieglerrapporten. Når den foreligger, vil vi selvfølgelig nøje se på, hvad Thule Kommune har af bemærkninger til rapporten – det siger sig selv, og det fremgår også af mit første indlæg – og hvis der kommer nyt frem, som berettiger omvurderinger, må vi selvfølgelig give os i kast med det.

Til sidst vil jeg gøre opmærksom på, at på ét punkt er jeg ikke enig med landsstyret og det sikkerhedspolitiske udvalg, det har hr. Gert Petersen ganske ret i, nemlig at DUPI skulle foretage en fornyet undersøgelse. DUPI har adgang til alt tilgængeligt materiale og kan tilrettelægge undersøgelsen, som det vil; men den undersøgelse, DUPI er blevet bedt om at foretage, er ikke en juridisk undersøgelse, der vedrører erstatningsansvaret. Det må jeg gøre opmærksom på. Det er en politisk-historisk redegørelse for, hvad der foregik omkring Thulebasen, for Thulebasens rolle, og den tager ikke stilling til et eventuelt erstatningsansvar, som dette beslutningsforslag jo vedrører. Skal man have en belysning af erstatningsansvaret, kræver det en anden type undersøgelse end den, DUPI er i stand til at foretage.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Udenrigsministeren har ret i, at det, vi har fremsat forslag om, er en undersøgelse, der vedrører sagen.

Jeg vil prøve en sidste gang at spørge ministeren om regeringens holdning til det retlige grundlag og Thulebefolkningens eventuelle mulighed for en domstolsprøvelse af det, der foregik.

Udenrigsministeren er vel klar over, at den danske regerings repræsentant ved FN's Menneskerettighedskommission har fremsført den påstand, at der hele vejen igennem har været adgang til domstolsprøvelse af det, der foregik. Det er den danske regerings påstand. Jeg vil godt høre, om den danske regering agter at videreføre den påstand i kommende rapporter til FN.

Dernæst vil jeg godt spørge: Hvad er det for en domstolsprøvelse, den danske regering har haft i tankerne, da den fremførte den sælsomme påstand over for FN? Hvilken domstol var det, man i maj 1953 kunne henvende sig til for at få prøvet ekspropriationen? Jeg vil godt høre, hr.